

както е създалъ сичко отъ нищо, пакъ тѣй и да го докара до нищо.

Кога че Богъ е направилъ сичко, вѣрно че той е направилъ и насъ человекѣты тѣ; той е далъ намъ животъ, и сичко що имамы отъ него сми го приели, и увѣрены сми че само негово-то хотѣніе е доста, да пощѣ и да си отнеме отъ насъ сѣ що имамы, а еще и да на' докара до нищо.

И тѣй, кога че отъ Бога имамы и животъ и сичко друго какво-то имамы; то и Нему единому сми сичко длѣжны. Нему трѣба да служимъ като на прѣвышенъ господарь на сичкыя' свѣтъ, да показваме къмъ Него совѣршенна почестъ и благоговѣніе, и да са повинуваме испълно на сичко, каквото ни заповѣдва.

Богъ, ако са повинуваме и покоряваме на неговы-тѣ заповѣди, и ако ги дѣломъ испълнямы, обѣщава ни са и тука, на този свѣтъ, благополучіе, и въ бждныя' вѣкъ вѣчно блаженство; ако ли не назимъ и не испълнямы заповѣди тѣ му, и тука ни задава злочестины, а еще пѣзло дѣто и тамъ сѣ вѣчна мжка има да на' накаже.

За туй необходимо е да слушямы Божитѣ заповѣди и да правимъ по воля-та му, ако ищемъ да отбѣгнемъ отъ злочестинытѣ въ тукашныя' животъ, и въ бждныя' — отъ вѣчна-та мжка; еще и тука сѣ Божя-та благодать да проминемъ добрѣ, и подирь смъртъ та си да са наслаждаваме тамо на безкрайны добрины.

Да не сяка нѣкой, че както укрывамы отъ хора-та много наши погрѣшки, ще да можемъ тѣй и отъ Бога да ги утаимы, туй не е възможно. За щото Богъ, който е сичко създалъ, той е и вездѣ-